

paalidelige Oplysninger, for at man døg i alt Fald kan se med nogenlunde Sikkerhed paa, hvad man gaar med til ved Gennemførelsen af de foreliggende Lovforslag.

Dinesen: Jeg finder kun Anledning til at gentage, hvad jeg har udtalt ved enhver Lejlighed, hvor Lovforslag af den Art som det foreliggende har været fremme. Jeg er en Modstander af Gennemførelsen af en Retsordning, som indeholder Nævningsystemet. Jeg finder det urigtigt at indføre dette System og i hvert Fald for Tiden at gennemføre Lovforslag, der vil medføre saa store forøgede Udgifter, som de foreliggende Lovforslag vil medføre. Vel har vi nu faaet vore Finanser bragt for saa vidt i Orden, som det ser ud til, at vi kommer til Balance mellem Statens Udgifter og Indtægter, men det er aldeles utvivlsomt, at der møder mange Udgifter, som vi ikke kan komme udenom. Jeg har allerede Øje for ikke saa ganske faa Spørgsmaal af den Art, som vil kræve forøgede Udgifter, der vil vise sig ganske uomgængelig nødvendige, naar de kommer til at foreligge; og naar det er Tilfældet, vil jeg ikke være med til Gennemførelsen af disse Lovforslag, der medfører Udgifter, som vi kan komme udenom og ikke behøver at bestemme os til, i hvert Fald ikke nu. Lad det være forbeholdt Fremtiden, hvorvidt man vil gaa til disse forøgede Udgifter eller ikke.

Justitsministeren (Billow): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, som disse Lovforslag har faaet fra de ærede tre første Ordføreres Side. Jeg kan jo desværre ikke takke de ærede to sidste Talere, men jeg haaber, at den Tilslutning, Lovforslagene har faaet, vil være tilstrækkelig til at gennemføre dem i hvert Fald i Folketinget. Der er jo ingen af de paagældende Ordførere, som er komne ind paa disse Lovforslags Detailler, men de har holdt sig til det almindelige Spørgsmaal, som har været fremme saa mange Gange her paa Rigsdagen, nemlig om Loven om Rettens Pleje er fyldestgørende. Det har jeg ogsaa selv udtalt mig om mange Gange her i Tinget; jeg har sagt, og jeg gentager det, at jeg indrømmer, at paa forskellige Punkter kunde jeg ønske

Loven om Rettens Pleje anderledes, men som jeg ogsaa har sagt før, kan jeg ikke rose mig af at have nogen som helst Andel i dette Lovgivningsarbejde. Jeg tager det fuldt alvorligt, naar jeg siger, at jeg ikke kunde rose mig af det; thi jeg betragter denne Lov som et virkelig stort Fremskridt for Rettens Pleje og som et stort Skridt henimod at faa Rettens Pleje her i Landet ordnet paa en tilfredsstillende og fyldestgørende Maade. Jeg indrømmer, som sagt, at der er Ting i Loven, som burde være anderledes, og hvor man kunde gaa videre; men det er et Spørgsmaal, som har været debatteret her i Salen og i Landstinget saa mange Gange. Naar man i sin Tid gik bort fra det oprindelige, videregaaende Forslag, var det ikke alene, fordi der paa enkelte Punkter var Uoverensstemmelse mellem de to Ting — den Uoverensstemmelse tror jeg nok, man kunde være kommet ud over —, men det var vistnok særlig, fordi man var bange for, at Udgifterne skulde løbe for højt op, hvis man gik saa vidt, som oprindelig var paatænkt. Jeg tror, at det var det afgørende, og i Rigsdagens Forhandlinger for 1907—08 vil man stadig finde Hensynet til Bekostningsspørgsmaalet som en Understrøm. Man var bange for, at den aarlige Udgift vilde løbe op i Millioner, om man end samtidig føjede til, at Loven skulde igennem, hvad den end kostede, en Udtalelse, som ikke alene fremkom fra de Partier, der nu er villige til at gennemføre den, men ogsaa fra Højrepartiet i Landstinget.

Jeg har den Opfattelse, at den Tid vil komme, da de Mangler, som klæber ved Loven, vil blive afhjælpne, og jeg skal gerne hjælpe med dertil. Men jeg er enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Jessen) i, at det ikke er muligt nu at gøre det paa anden Maade end den, jeg har foreslaet. Nu maa vi se at naa til et Resultat. Jeg er bange for, at hvis man nu vilde gaa ind paa de store Principspørgsmaal, hvorom der før har været Tvivl, og de Principspørgsmaal, hvis Løsning vilde koste saa meget for Staten at faa gennemført paa en anden Maade, kunde det føre til, at Retsplejeloven fuldstændig strandede. Jeg mener, at vi maa nu — jeg haaber endnu i denne Samling